

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancta Prisca virgine [et] mar. Cap[itulum]. xcvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sancto Sulpicio epo.

Cap. xciiij.

Sulpicius epi

scopus de ciuitate bituricensi. claris parentibus ortus: puerilibus annis mie operibus intentus erat. Quadam nocte cum duobus pueris vigilans: vidit eos a duobus spiritibus terribilissimis de ecclesia eici: signoque crucis demones effugauit: inde multas antiquorum hostis insidias propeclusus christi gratia superauit. Sed dum fama eius crebresceret: ad instigationem lotharici francoy regis ab austregisillo bituricensi. episcopo in diaconum ordinatus: deinde in abbatem eligitur: ac demum defuncto austregisillo in episcopum sublimatus: qui meruit primam agrammense sedem. Hic multis reuocatis signis egros sanabat: et demones effugabat. Die quadam dum ignis rectum domus eius inuassisset: signo crucis opposito tandem pera incendium stetit: donec flammam extinguit. Alias etiam cum ignis domum altam incendere: et mulier quadam prosegere quam ibi in terra reposituerat sollicita ceteris: signum crucis edidit: pera flammam: mandans ne illud transire presumeret: et extunc ignis ac si mons interiectus fuisset seipsum consumpsit. Cum quedam arbor excisa super puerum alius intentus caderet: factus accurrat: et signo dilecto arbor erectam in partem oppositam cedere compulsa: sicque puerum liberauit. Latro quidam ut furaret: eius promissum peruenit inuadit: et nocte tota circumiens exitum minime reperire ualuit. Ad quem dum factus mane mississet familiam: latro suspendium merens in puteum lxxx. passuum se precipitauit: auxilium sulpicij nihilominus inuocando: quem uir dñi de puteo extractum illesus reperit: compunctum ad penitentiam recepit: sicque de necessarijs prouidit. Leuita quidam contra eius mandatum ad domum suam pergere uolens cecitate percussus erat: tota nocte se mouere nequibat: et rediens de inobedientia penitentiam egit. Quadam uice in ecclesia cum clericis suis prociens: orationem precibens strepitus demonum et infestaciones tumultus plures sensit: adeo ut putaret ecclesia euerti: nec ab oratione cessauit: donec omnis fantastica illusionis euanuit. Quadam hominem cui die sero passio lingue pcederet manum securi adherens aruit: lachrymis et suffragiis tota nocte scabens mane sanatum remisit. Qui plenius dierum in pace quiescit. vii. kal. februarii. Sepulchrum in biturica ciuitate.

De cathedra sancti petri rome. Cap. xcvi.

Cathedra sancti petri

apostoli: quam in urbe romana primum ut summus pontifex sedit: facta est anno quarto claudii imperatoris: que ideo ceteris ab ecclesia minime celebratur: quia huius memoria sub festo alterius cathedre: que petrus

primus antiochie sedit: ut dicitur. viij. kal. martij. Nam quibus beati petri in urbe roma fuerit sedes principalior: illa tamen celebris agit: quia fuit tempore prior: et honorificentia potior. Beatus ergo apostolus stolus postquam antiochie septem annis sedit: hierusalem uenit: et cum simone mago discepcionem habens: eum inde fugauit: et cum ipse roma uenisset comparuit: eum insecutus est: et quarto anno claudij roma uentis a fidelibus reuerenter suscipitur: et in cathedrali sede sublimatur: in qua sedit annis xxv. et sic vicarius christi in terris. xxxij. annis tenuit: ad quod tempus nullus romano pontificum exinde deuenit: sicut et eius nomen nemo se uocari presumpsit. Duos autem pontifices petrus sibi coadiutores ordinauit. unum intra urbe scilicet linum. alium extra urbe scilicet clerum: ut dicit iohannes beletus: ipse uero predicacioni insistebat. Quodstrax autem usque ad presens eius cathedra: in qua rome fuit presens exaltatur in ecclesia uidelicet sancti petri: ubi et antiquis et uenerabilibus reliquiis conseruatur: et dicitur quod nullus papa in ipsa sede aliquando sedere presumpsit. Celebratur autem festum huius cathedre uidelicet romane sedis xv. kalen. februarii: ut in martyrologio hieronymi reperitur.

De sancta Prisca uirgine et mar. Cap. xcvi.

Prisca uirgo et mar

tyr passa est in urbe roma sub claudio cesare anno. iij. imperij sui: que filia fuit nobilis ciuis: qui ter consulatus in urbe habuerat: quaz in ecclesia reperta orationem ministrum impatoris ceperunt et duxerunt ad claudium: iussuque eius ad templum apollinis ductur: ut ibi sacrificaret: sed dum orationem iudisset ad dominum: facta terremoto corruit idolum: et quarta pars templi diruta est: et oppressit multitudinem paganorum cum sacerdotibus idolorum: imperator uero territus fugit. Demon autem per acra clamabat: sed expulsus de habitaculo suo: in quibus annos sexaginta quatuor manserat: qui ex eo die de urbe eiectus fuerat cum spiritibus nonaginta tribus sibi subiectis. Tunc imperator iussit uirginem alapis cedi: que lumine de celo superfusio: et uoce dominica confortata est. Die sequenti iussit eam claudius expositam flagellis uerberari: et post hoc fustibus macerari: que a christo consolata: facie ut stella splendens apparuit. Missa est igitur in carcerem: et pinguetudine ad ipsum dissoluta: toto corpore iussu cesaris perungitur: ut sic maleficia soluerentur: que nocte tota cum multitudine sanctorum psallens audiebatur: sed dum mane eam limenius imperatoris consanguineus educere uellet: odore perfusus ingressus carcerem reperit illam in throno sedentem et angelorum multitudinem circumstantem: et dum sedem euertere uellet: circumstantes angeli disparuerunt. Cum igitur ante cesarem staret: et ipsam

ad templū sacrificaturā duci fecisset: clamabat
 demō: dicens q̄ ignis a. iiii. angulis tēpli. p̄ce-
 dens ip̄m. incēdebat. Quōq̄ ignis de celo cecidit:
 et sacerdotes cū parte gentiliū cōbussit: et
 idoliū in fauillā redegit. Quidē s̄perator p̄f-
 scā p̄fecto tradidit puniendā. Que ducta ad p̄-
 toriū p̄fecti viciniis ferreis attrahit: et gladiis
 toto corpore dissipat: deinde carceri mactat.
 Sed dū p̄fectus intra carcerē equitaret: et lu-
 mē cōspexisset: p̄spiciēs per fenestrā vidit vir-
 ginē in throno sedentē: et faciem eius claritate
 nimia refulgēre. Qui carcerē anulo suo signās
 .i. milites ad custodiā dimisit. Illi hō noctu eā
 cū angelis psallēre audiebāt. Hanc autē facto
 suffit eā impator p̄ntē p̄fecto in amphitheatrū
 duci: et bestias exponi. Et dū sibi leo immanissi-
 mus: q̄ onē quortidie comedebat: et iiii. dieb⁹
 fuerat sine cibo detētus dimissus esset: leo cur-
 sum arripēs ad pedes virginis p̄cidit: et plan-
 tas lingere cepit. Quē dū cesar ad locū suū re-
 duci faceret: in cōsanguineū eius intruit: et eū p̄-
 tinus interfecit. Tūc s̄perator iussit eā in ergas-
 tiliū recludi: et triduo in edā macerari. Deinde
 ip̄am eductā faciesq̄ splendentē in equuleo su-
 spendi: et vnguis latera ei⁹ radi. Statimq̄ bra-
 chia cū manib⁹ carnicū dolore nimio torque-
 bant. Post hec in ignē copiosus mittit: sed plu-
 uia marina cūvento subito erūpente: flāma di-
 sp̄rgit: et ignis extinguit: virgoq̄ oīno illesa
 cōspicit. Quod dū claud⁹ magice depuraret:
 fecit capillos ip̄ius radi: vt sic ei⁹ maleficia tol-
 lerentur. Post hec in tēplum idolorū eā inclūsit
 et ostiū anulo consignauit: vbi audite sunt vo-
 ces angelice yna secū deum laudātes. Post
 diē tertiu ingressus imperator in templū rep̄-
 perit p̄fscā in throno sedentē vallatā agminib⁹
 angeloz: et iuxta basem colūne idoliū cōmi-
 nutus: p̄pter qd̄ iratus cesar eam foras vrbem
 eductā p̄cepit gladio necari: q̄ prius oratiōe
 facta ad dñm: vt susciperet sp̄m ei⁹: voce celica
 ad gloriā inuitat: sicq̄ decollata est: et continuo
 carnicifces mortui ceciderūt. Quod dū sancto
 vrbis rome ep̄o nunciatū esset: accessit cum cle-
 ricis: vt colligeret corpus martyris: repperitq̄
 duas aquilas corpore insidētēs: et ip̄m ne a fe-
 ris tangeretur custodientes: quod ab ep̄o colle-
 ctus militario. et ab vrbē via hostien. sepultū est.
 vbi et fuerat decollata. Imperator hō graui lā-
 guore percussus dentib⁹ propriis carnes suas
 mordens: post dies paucos miserabiliter expi-
 rauit. Tempore autē eutyciani pape corp⁹ beate
 p̄fscē eidē diuinitus reuelat: et locus per visio-
 nem ostenditur: vbi ip̄e cū clero et populo effo-
 diens et corpus inueniens: ip̄m inde leuauit: et
 ad vrbem deducens in ecclesia sanctorū marty-
 rum aquile et p̄fscille venerabiliter tumulauit:
 in loco hō vbi fuerat decollata ecclesia a fideli-
 bus facta est: ei⁹ memorie dedicata. Que passa
 est. xv. kalen. februarū.

De sancto Deoseo et amonio mar. Cap. lxxvii.

Deoseo et amonius

apud pontum insulam passi sunt:
 qui cum essent milites et christus
 constanter confiterent: primo in
 litrib⁹ cingulis exuti. deinde ad
 metalla dānari sunt. post aliquod hō ip̄us inde
 abstracti: diuersisq̄ supplicis affecti. Nouissi-
 me igni traditi sunt. Sicq̄ martyriū suū consu-
 mauerunt. xv. kalen. februarū: vt ait ado.

De sancto Deicolo abbate. Cap. lxxviii.

Deicolus abbas di-

scipulus fuit colubani abbatis.
 Quo quidē sancto cum discipu-
 lis a britannijs abscedente: ip̄se
 de licentia patris eo q̄ debilis
 esset pedib⁹ ibidē remansit: mādato sibi p̄ obe-
 dientiam ne ad monasteriū luxouicē. vnde dis-
 cesserat aliquādo rediret. Recedēte ergo ma-
 gistro dum discipulus per incerta loca vagaretur:
 et sitis eum arida cōpimeret: baculo terras
 percussit: fontēq̄ ibi statim erupit: qui sanctum
 reficiens vsq̄ hodie ibi manet. Eum autem bu-
 bulcum oues pascentem de loco quereret: illeq̄
 sibi intinasset: rogauit eum vt illuc usq̄ secum
 peragraret. Dumq̄ pastor p̄o pecoribus dubi-
 taret: nec haberet cui custodiēdas dimitteret:
 sanctus baculum p̄o custode in terram fixit:
 easq̄ baculo in sua fide commendauit. Quem
 bubulcus vsq̄ ad locum associauit: et reuersus
 oues circa baculum ac si circa pastorem. illesas
 et accubantes inuenit. Veniens ergo deicolus
 ad locum ostensum ecclesiā sancti Martini ibi
 positā clausam conspexit: sed iamē p̄p̄inquis:
 per eades sponte sibi diuinitus referatā intra-
 uit: et orationē fecit. Et dum hec crebro fieret:
 ps̄byter ecclie illi⁹ inuidia motus hec patrono
 noīe versario nūclauit: de cuius licentia cū suis
 ordinauit: vt dū monachus ille p̄ noctē ecclias
 introisset: ip̄e eū insecr⁹ cū illis occideret. Dū
 igit̄ hora obdussset: et ad sancti interitū festina-
 ret: veniēs ad eccliam ianuas et fenestras spi-
 nis et rubis obstructas inuenit: et sic intrare nō
 valēs virū dei dimisit. Qd̄ audies versarius: et
 hoc magicis artib⁹ attribuēs: mandauit suis vt
 vbiq̄q̄ monach⁹ rep̄iret sibi genitalia p̄cedere-
 rent. Statimq̄ in ip̄a hora versarius in eisdem
 mēbris sibi mirabilr̄ tumefactis dolere admo-
 dū cepit. Qd̄ vroz eius est iniuria scd̄ illata cō-
 tigit̄se recognoscēs virū dei ad se humillr̄ accer-
 siri fecit: vt ad maritū liberādū festinaret. Sed
 atēq̄ deicol⁹ illuc puenisset versari⁹ exp̄irauit.
 veniēs q̄ scētus itinere festus capā exiit: easq̄
 radio solis p̄ fenestrā intrāris suspexit: vbi ac si
 in p̄rica māsit. Deinde orōne sua versariū susci-
 tauit: q̄ oēs suas possessiones et capellā sibi con-
 cedit. vbi deicolus congregatis fratrib⁹ mo-